

Cuvantul credintei

"Pace celor ce vin, bucurie celor ce rămân, și binecuvântare celor ce pleacă!"

Buletinul oficial al Bisericii Ortodoxe Române „Nașterea Maicii Domnului”Austin-Texas

Înalt Preasfințitul Parinte
NICOLAE

**Duminica 2-a dupa
Rusalii**
Ap.Romani 2,6-12;
Ev.Matei 5,14-16.
(a Sfintilor Romani)

**Sunday liturgical
program:**
9am. Utrenia,
10am. Sf.Liturghie,
11am.Sunday school

Church address
200 Monaco dr.
Cedar Park, Tx 78613

Web:www.saintmaryaustin.org

Mail:secretariat_sf.maria@yahoo.com

Phones:
Preot 1: (512)547-9446
Preot 2: (512)919-2776
Presedinte:(512)299-0404
Cantaret: (737)444-7778

EVANGHELIA ZILEI

Voi sunteți lumina lumii; nu poate o cetate aflată pe vârful de munte să se ascundă. Nici nu aprind făclie și o pun sub obroc, ci în sfeșnic, și luminează tuturor celor din casă. Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, așa încât să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri. Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu pentru el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri. Iar de cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor și Eu Mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceru-

ri. Și Iisus l-a certat și demonul a ieșit din el și copilul s-a vindecat din ceasul acela. Atunci, apropiindu-se ucenicii de Iisus, l-au zis de o parte: De ce noi n-am putut să-l scoatem? Iar Iisus le-a răspuns: Pentru puțină voastră credință. Căci adevărat grăiesc vouă: Dacă veți avea credință în voi cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia: Mută-te de aici dincolo, și se va muta; și nimic nu va fi vouă cu neputință. Dar acest neam de demoni nu iese decât numai cu rugăciune și cu post. Pe când străbăteau Galileea, Iisus le-a spus: Fiul Omului va să fie dat în mâinile oamenilor.

Talcuiri la Evanghelia Duminicii 2-a dupa Rusalii

Iubiti credinciosi, Vedeti ca apostolii si slujitorii Evangheliei nu se cheama si nu se aleg singuri. Ci Domnul ii cheama, ii alege, ii invata, ii intareste sufla peste ei Duhul Sfânt si numai dupa aceea ii trimite sa vesteasca cuvântul mantuirii in toata lumea. Fara o asemenea chemare, fara vocatie pentru preotie, fara o viata sfanta, curata si placuta lui Dumnezeu, nimeni sa nu indrazneasca sa intre in preotie si sa slujeasca cele sfinte in biserica, cu nevrednicie, ca nu cumva si pe sine sa se osandeasca si pe credinciosi sa-i sminteasca si sa-i piarda. Iar chemarea pentru preotie o poate descoperi numai duhovnicul in scaunul de spovedanie. Din Evanghelia de astazi vedem ca nici predicatorii sectelor si a tot felul de grupari religioase nu au chemare si o alegere speciala. Caci nimeni nu i-a chemat, nimeni nu i-a sfintit sufland peste ei harul Duhului Sfânt, nimeni nu i-a trimis in lume sa predice dupa mintea lor Evanghelia mantuirii. De aceea, nu trebuie sa ascultam decat de adevaratii preoti si slujitori ai Bisericii lui Hristos, care sunt urmasii directi ai Sfinților Apostoli, prin hirotonie canonica, adica prin punerea mainilor episcopilor si randuiti ca preoti in satele si bisericile ortodoxe. Daca toti avem o chemare si o misiune de la Dumnezeu pe pamant, sa vedem ce chemare anume avem fiecare dintre noi si daca ne-o implinim cum trebuie cu adevarat. Cei mai multi credinciosi sunteti casatoriti si aveti familie si copii. Va impliniti cum se cuvine datorita de crestini ortodoci si cea de parinti? Veniti regulat in sarbatori la biserica? Va rugati acasa cu copiii dumneavoastra? Va spovediti regulat in sfintele posturi? Iertati pe cei ce v-au suparat? Aveti smerenie, credinta tare in Dumnezeu si rabdare in necazurile vietii? Va impliniti datorita de sotii, nascand copii, asa cum ati fagaduit-o la cununie, nu ii ucideti? Va cresteti copiii in frica de Dumnezeu, sau ii lasati de capul lor? Iata cate intrebari se pun celor casatoriti, de la care Dumnezeu asteapta tot atatea raspunsuri. La fel si cei necasatoriti, vaduvele si batranii sunt intrebati de Hristos daca merg regulat la biserica, daca duc viata curata, daca se roaga si citesc carti sfinte, daca se spovedesc si se impartasesc cu Trupul si Sangele Domnului. Astazi, mai mult ca oricand, ne cheama Hristos la pocainta, la biserica, la faptele bune care ne aduc bucuria mantuirii. Fiecare dintre noi sa ne deschidem inima, pentru Dumnezeu, pentru Evanghelia, pentru o viata crestineasca mai inalta, mai curata, cat mai sfanta. Apoi sa ne cercetam daca am facut, sau nu, macar o parte din sfintele noastre datorii crestinești, daca ne-am implinit menirea pentru care am fost creati. Sa rugam pe Mantuitorul sa ne lumineze si sa ne ajute a ne implini cu sfintenie marea noastra chemare de crestini si fii ai Bisericii lui Hristos. Amin.

Crestinul in lume "Omul contemporan se afla sub stapanirea puterilor lumii mecaniciste, puteri distrugatoare pentru libertatea personala, si in acelasi timp este amenintat de pericolul dezumanizarii si disparitiei totale. Este predat unei dezorientari si raticiri nefarsite. Isi inmulteste continuu nevoile si isi face tot mai anevoioasa satisfacerea lor. Concentrandu-si interesul asupra simturilor trupesti si reducandu-si viata sociala la planul proximitatii, isi priveaza existenta de orice sens sau scop mai profund. Tocmai de aceea viziunea crestina asupra vietii, ignorata si rastalmacita in mare parte, se prezinta deosebit de actuala epocii noastre. *Lupta pentru existenta* il activeaza pe om si creeaza un oarecare interes pentru viata. Stabileste oarecare tinte si estompeaza tragicul lipsei de sens al acesteia. Nu acelasi lucru se poate spune si despre *bunastare*. Omul izbavit de lupta pentru existenta, care nu vede nici un sens mai profund al vietii, ajunge la plictis sau disperare. Bunurile materiale nu doar ca nu ii satisfac neglijatele sau refulatele inclinatii spirituale, dar chiar ii amplifica golul interior. Impresia ca schimbarile exterioare (ale locuintei, imbracamintei, mobilei, automobilului, ocupatiilor, anturajelor etc.) pot indrepta starile interioare se dovedeste iluzorie. Problema omului nu este exterioara, ci mai profunda. Omul epocii noastre devine robul propriilor cuceriri si este tarat de *mania consumului*. Munceste mai putin, dar sufera mai mult. Traieste in mai multa bogatie, dar se simte mai sarac. Isi multiplica facilitatile, dar ii sporeste angoasa. Isi inmulteste satisfactiile trupesti, dar ii creste nefericirea. Isi identifica existenta cu mijloacele si confortul pe care le are la dispozitie. Si cand le pierde pe acestea, simte ca isi pierde insasi existenta. Astfel golul lui spiritual creste odata cu cresterea bogatiei si a confortului. In epoca noastra predomina conceptia ca fericirea consta in nelimitata crestere a capacitatii de consum, care este provocata de lipsa limitelor in faptele, dorintele si cautarile omului. Ca tinta aproape unica a vietii sociale este propusa si promovata *dezvoltarea economica*, aceasta fiind considerata sinonima cu dezvoltarea in general. Aceasta lozince ideologica, promovata si larg raspandita in lume dupa al doilea razboi mondial, a dat nastere si unei analoage *morale unidimensionale a dezvoltarii*. Morala aceasta a subordonat totul *economiei* si a deformat orice concept de *morala*. A fost cultivata astfel o morala inumana, care denatureaza cu totul constiinta umana si paralizeaza coeziunea sociala. Cresterea maxima a profitului devine idealul care dirijeaza viata personala si sociala a oamenilor, dar si mijlocul de a le submina calitatea lor morala. In modul acesta societatea se preschimba intr-o uriasa *masina de consum*, iar omul intr-o simpla piesa a ei. Viata economica se autonomizeaza si se dezvolta hipertrofic, sufocand viata spirituala, in vreme ce omul devine prizonier propriului individualism. Sfantul Vasile cel Mare, semnaland nevoia *stapanirii de sine* si a *cunoasterii de sine*, observa ca fiecare trebuie sa stie sa se deosebeasca pe el insusi de lucrurile care ii apartin si de acelea care il inconjoara.